

ning. Det vil således være op til politiet – af egen drift eller efter anmeldelse – at iværksætte efterforskning, når der er en rimelig formodning om, at der foreligger en strafbar overtrædelse af de foreslåede regler, jf. retsplejelovens § 742, stk. 2.

Justitsministeriet har overvejet, om der bør etableres en yderligere kontrolordning på området, således at der gives en særmyndighed adgang til bl.a. at foretage tvangsmæssig stikprøvekontrol i forretninger og virksomheder mv.

Efter almindelige lovgivningsprincipper bør det imidlertid i hvert enkelt tilfælde nøje overvejes, om det er nødvendigt at tillægge offentlige myndigheder adgang til privat ejendom, og det bør herunder overvejes, om andre og mindre indgribende kontrolforanstaltninger kan anses for tilstrækkelige. De nævnte principper ligger også til grund for regeringens nedsettelse af Retssikkerhedskommissionen, der forventes at afgive betænkning i løbet af kort tid.

På den baggrund er det efter en samlet vurdering Justitsministeriets opfattelse, at der ikke er tilstrækkelig behov for at etablere en sådan ordning. Justitsministeriet lægger i den forbindelse bl.a. vægt på, at det efter de foreliggende oplysninger (jf. ovenfor pkt. 2.2) må antages, at der kun i begrænset omfang indføres hunde- og katteskind til Danmark, ligesom det efter Justitsministeriets opfattelse må indgå, at den, der har mistanke om, at der f.eks. fra forretninger sælges hunde- og katteskind, vil kunne indgive anmeldelse herom til politiet, jf. ovenfor.

3.3. Efter Justitsministeriets opfattelse kan der tænkes anvendelser af skind fra hunde og katte, hvor de hensyn, der ligger til grund for forslaget, ikke fuldt ud gør sig gældende eller må vige for andre hensyn.

Det er allerede nævnt, at konservatorer fra tid til anden anmodes om at udstoppe en hund eller en kat for en privatperson. Som der er nærmere redegjort for ovenfor under pkt. 3.1 falder sådanne anvendelser uden for rammerne af de hensyn, som lovforslaget tilsigter at varetage.

På samme måde bør det ikke være udelukket for f.eks. en hundekennel eller et museum at erhverve et udstopet dyr el.lign. til udsmykning eller udstilling.

Der kan også være andre anvendelser af hunde- og katteskind, eksempelvis i forbindelse med erhvervs-mæssig forskning, der ikke bør være udelukket.

Det foreslås på den baggrund, at Justitsministeren bemyndiges til konkret eller ved at fastsætte nærmere regler herom kan meddele undtagelser fra loven.

3.4. Overtrædelse af forbudet foreslås straffet med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Det er en forudsætning for at ifalde straf-

ansvar, at den pågældende har handlet forsætligt eller uagtsomt, jf. herved straffelovens § 19.

Efter straffelovens § 21, stk. 3, straffes forsøg kun, for så vidt ikke andet er bestemt, når der for lovovertrædelsen kan idømmes en straf, der overstiger fængsel i 4 måneder. Det foreslås, at forsøg gøres strafbart.

Det foreslås endvidere, at straffen under skærpende omstændigheder kan stige til fængsel i 4 måneder, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed. Strafskærpselsbestemmelsen vil f.eks. kunne finde anvendelse, hvis overtrædelsen har et større omfang.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget vil have visse konsekvenser for staten i forbindelse med politiets håndhævelse af loven, jf. ovenfor under pkt. 3.2.

Henset til, at antallet af sager må forventes at være beskedent sammenholdt med politiets samlede antal sager, vil de opgaver, der følger af lovforslaget, imidlertid kunne varetages inden for politiets nuværende bevillingsmæssige rammer.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner eller amtskommuner.

Lovforslaget skønnes således samlet set ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

5. Forholdet til EU-retten samt andre internationale forpligtelser

EF-traktatens artikel 28 forbyder indførselshindringer m.v. i samhandelen mellem medlemsstater. Bestemmelsen er ifølge EF-traktatens artikel 30 ikke til hinder for forbud eller restriktioner, der er retfærdiggjort af en række nærmere bestemte hensyn, herunder hensynet til den offentlige sædelighed. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

Det er en generel betingelse for lovligheden af en handelsbegrænsende foranstaltning, at foranstaltningen er nødvendig for at nå formålet, og at de handelshindrende virkninger er så begrænsede som muligt (proportionalitetskravet).